अश्वश्च 'प्राजापत्यः', तस्मात् 'एनं' अश्वं, स्वकीयदेवतया सम्वृद्धं करोति॥

(१३) व्याहृतित्रयं पत्नीभेदेन व्यवस्थापयति। "भूरिति महिषी भुव इति वा वाताः। सुवरिति परिवृक्ती। एषां लोकानामभिजित्यै" इति। राज्ञः पत्न्यः उत्तममध्यमाधमा महिष्यादिशब्दैरुच्यन्ते। तत्र व्याहृतयो व्यवस्थिताः। तथाच सूत्रकार आह। भूरिति सौवर्णान् महिषी प्राग् वहाद्भुव इति, राजतान् वा वाताः प्रत्यग्वहात् प्राक्श्रोणेः, सुवरिति सामुद्रान् परिवृक्ती, प्रत्यक् श्रोणेर्बाहुषु कुमार्यः शङ्खमणीनुपग्रन्थन्तीति। तदेतन्महिष्यादिभिस्तिसृभिर्मणिग्रथनं 'लोकानां', जयाय भवति॥

(१४) तत्र महिष्या ग्रथनीयानां मणीनां कारणद्रव्यं विधत्ते। "हिरण्ययाः काचा भवन्ति। ज्योतिर्वै हिरण्यम्। राष्ट्रमश्वमेधः॥ ५॥ ज्योतिश्चैवास्मै राष्ट्रञ्च समीची दधाति" इति। 'काचाः' मणयः, 'हिरण्ययाः' सुवर्णेन निर्म्मातव्याः। हिरण्यस्य ज्योतिष्ट्वादश्वमेधस्य राष्ट्रप्रदत्वेन तद्रूपत्वादुभयमप्यस्यानुकूलं सम्पादयति॥

(१५) मणिसङ्ख्यां विधत्ते। "सहस्रं भवन्ति। सहस्रसम्मितः सुवर्गो लोकः। सुवर्गस्य लोकस्याभिजित्यै" इति। स्वर्गस्थानां भोग्यद्रव्याणां बहुमूल्यार्हत्वात् स्वर्गस्य सहस्रतुल्यत्वं॥

(१६) यदुक्तं सूत्रकारेण। अथास्य स्वदेशानाज्येनाभ्यञ्जन्ति। वसवस्त्वां जन्तु गायत्रेण छन्दसेति। गौल्गुलेन महिषी रुद्रा